

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms

Šeškinietis Jonas STATKAUSKAS išvydo pasaulį 1945-aisiais Biržų rajone. Šeškinėje gyvena jau dvidešimt penkis metus. Propaguoja sveiką gyvenimo būdą. Dvasios išminties sėmėsi Indijoje. Ja dalinasi pirmoje savo knygoje „Avataras. Neišgalvotos istorijos“. Prieš keletą metų pradėjo rašyti eilėraščius. Su jais pirmą kartą debiutuoja šiame Pilaitės poezijos pavasaryje.

Pavasaris

Jaučiu pavasarį labai,
Anksčiau to niekada nebuvo...
Kiekvieną šnaresį lauke,
O širdyje lengvumą.

Jaučiu pavasarinį vėją,
O pėdomis net kelią,
Jaučiu žolytę dygstančią,
O su paukšteliais sieloje dainuoju.

Viską jaučiu aš kiekviena ląstele,
Gal siela, o gal širdimi,
Jaučiu kaip skauda nulaužtai šakelei,
Pasaulis didelis, jis manyje, o aš jame...

Pasaulis šis gyvena ir kvėpuoja,
O aš jaučiuosi lyg sapne.
Visi bendrauja, kalba, girdi,
Visi mes esame gyvenimo rate.

Tai išskrendu aukštai į dangų,
Tai ištirpstu aš mėlyje dangaus,
Ranka žvaigždes noriu paliesti,
Ir pagiedoti himną žolei paprastai.